

Høringsnotat

Kommunereformen og regionreformen – forslag til endringer i frilufsloven og forslag til forskrift om fylkeskommunenes oppgaver på friluftslivsområdet mv.

1. Kommunereformen – forslag til endringer i frilufsloven

I Meld. St. 14 (2014-2015) Kommunereformen – nye oppgaver til større kommuner og Innst. 333 S (2014-2015) står det at Klima- og miljødepartementet ville vurdere å oppheve hjemmelen for fylkesmannen til å stadfeste atferdsregler som kommunene utarbeider etter frilufsloven § 15. Etter denne bestemmelsen kan kommunen, på områder der ferdselen er stor, fastsette atferdsregler som enhver som ferdes på området plikter å følge.

Bestemmelsen ble tatt inn i loven som en erstatning for at staten tidligere kunne utarbeide atferdsregler på statsgrunn. For å sikre den statlige kontrollen med hensyn til allmennhetens interesser, ble det videreført at fylkesmannen skulle godkjenne kommunens forskrifter om atferd.

Atferdsregler etter § 15 kan utarbeides for å regulere ferdselen i attraktive og mye brukte frilufsområder. Reglene skal særlig ta sikte på å opprettholde ro og orden, verne dyre- og plantelivet og fremme helsetiltak og sanitære forhold. Eksempler på innhold i slike ordensregler kan være forbud mot telting eller regler for landsetting og fortøying av båter. Kommunen kan utarbeide atferdsregler på frilufsområder uavhengig av hvem som eier grunnen, men eier eller bruker må samtykke til slik regulering.

I samsvar med regjeringens politikk om redusert statlig detaljstyring og byråkrati, foreslår departementet å fjerne kravet om fylkesmannens stadfesting av reglene. Endringen innebærer at kommunene selv må sørge for at allmennhetens interesser ikke innskrenkes unødige. Vedtaket om atferdsregler kan bringes inn for departementet av eieren eller brukeren av den grunn vedtaket gjelder, av den kommune hvor grunnen ligger, av annen kommune som er interessert i at retten til ferdsel ikke innskrenkes på denne måte, av fylkeskommunen eller av et interessert frilufsag, jf. frilufsloven § 24 femte ledd. Bestemmelsen gjelder etter dagens ordlyd for "fylkesmannens" vedtak etter § 15. Ved endring av § 15 må dette endres til "kommunens". Bestemmelsen er i dag ikke mye brukt i praksis.

Det gjelder krav om stadfesting fra fylkesmannen også for kommunalt fastsatte ferdselsrestriksjoner etter frilufsloven §§ 2, 3a og 16. Etter § 2 kan kommunen forby ferdsel med ride- eller kløvhest, kjelke, tråsykkel eller liknende på veg eller sti i utmark og over alt i utmark på fjellet, på nærmere angitte strekninger.

Etter § 3a kan kommunen gi forskrift som forbyr ferdsel i innmark på vei eller sti som fører til utmark og etter § 16 kan kommunen bestemme hel eller delvis sperring av en eiendom som i særlig grad blir utsatt for allmennhetens ferdsel, når ferdselen gjør nevneverdig skade på eiendommen eller er til vesentlig hinder for den bruk som eieren eller brukeren gjør eller ønsker å gjøre av den.

Departementet kan ikke se at det foreligger noen vesentlig sterkere begrunnelse for kravet om stadfesting for denne typen ferdselsrestriksjoner enn for ferdselsreglene etter § 15. Bestemmelsen i § 24 gjelder i dag også for vedtak etter disse bestemmelsene. Departementet foreslår at kravet om stadfesting fra Fylkesmannen oppheves også i §§ 2, 3a og 16 og at § 24 endres tilsvarende.

2. Regionreformen

2.1 Forslag til forskrift om fylkeskommunenes oppgaver på friluftslivsområdet og forslag til endring i forskrift om tilskudd til tiltak i statlig sikrede friluftslivsområder

2.1.1 Innledning

I forbindelse med regionreformen er det besluttet at fylkesmannens ansvar og rolle innenfor friluftsliv skal overføres til de nye fylkeskommunene, jf. blant annet Prop. 84 S (2016–2017) "Ny inndeling av regionalt folkevalt nivå", Meld. St. 6 (2018-2019) "Oppgaver til nye regioner" og Stortingets behandling av disse. Oppgaveoverføringen er også omtalt i regjeringens handlingsplan for friluftsliv fra 2018.

Begrunnelsen for dette er at de nye fylkeskommunene skal få et mer helhetlig ansvar for friluftslivet.

Fylkeskommunene har allerede i dag en rekke oppgaver på friluftslivsfeltet. I hovedsak er dette oppgaver som ble overført i forbindelse med den forrige regionreformen i 2010.

Det fremgår av Prop. 84 S (2016–2017) "Ny inndeling av regionalt folkevalt nivå" pkt. 10.5.1 at Klima- og miljødepartementet ved overføring av oppgaver til de nye fylkeskommunene vil utarbeide en forskrift som fastsetter de konkrete oppgavene fylkeskommunene samlet skal ha på friluftsområdet. Departementet har i samsvar med dette utarbeidet utkast til slik forskrift. Det finnes i dag ingen tilsvarende rettslig regulering av fylkeskommunenes oppgaver på friluftslivsområdet.

I pkt. 2.1.2 nedenfor har departementet beskrevet fylkeskommunens eksisterende oppgaver på friluftslivsområdet. I pkt. 2.1.3 har departementet beskrevet de nye oppgavene som flyttes fra Miljødirektoratet og fylkesmannen til fylkeskommunen fra og med 1.1.2020. Utkastet til forskrift om fylkeskommunens samlede oppgaver på friluftslivsområdet er inntatt i pkt. 4.2.

2.1.2 Fylkeskommunens eksisterende oppgaver på friluftslivsområdet

Oppgavene som fylkeskommunene har på friluftslivsområdet i dag, skal fylkeskommunen beholde også etter 1.1.2020.

Fylkeskommunene utfører følgende oppgaver på friluftslivsområdet i dag:

- Fordele statlige tilskuddsmidler til friluftslivsaktivitet, og følge opp og kontrollere rapporteringer for bruk av midlene (jf. forskrift 25. november 2014 nr. 1532).
- Fordele statlige tilskuddsmidler til opparbeiding og tilrettelegging av statlig sikrede friluftslivsområder, og følge opp og kontrollere rapporteringer for bruk av midlene (jf. forskrift 25. november 2014 nr. 1538).
- Ivareta friluftslivsinteresser i alle plansaker etter plan- og bygningsloven
- Initiere og utarbeide regionale planer om temaer som omhandler friluftsliv, eller i vesentlig grad berører friluftsliv.
- Veilede og bygge opp kompetanse i kommunene innenfor friluftsliv, herunder hvordan friluftslivsinteresser kan ivaretas i plansaker etter plan- og bygningsloven.
- Vurdere og uttale seg til Miljødirektoratet om søknader om statlig sikring av nye friluftslivsområder.
- Følge opp kommunenes og friluftsrådernes drifts- og tilsynsansvar i de statlig sikrede friluftslivsområdene.
- Bidra til at det utarbeides forvaltningsplaner for de sikrede områdene
- Gjennom egne tiltak og deltakelse i statlige prosjekter stimulere til friluftslivsaktivitet og til ivaretagelse og utvikling av arealer og anlegg for friluftsliv. Med egne tiltak menes tiltak og satsinger som initieres og igangsettes av fylkeskommunene selv, og som ikke har statlig styring.
- Informere om allemannsretten, herunder rettigheter og plikter som følger av denne.

I tillegg er flere fylkeskommuner part i Skjærgårdstjenesten regionalt, hvor de går inn med egne midler og sitter i driftsområdestyrene.

Når det gjelder fylkeskommunenes fordeling av statlige tilskuddsmidler skjer dette på bakgrunn av føringer i det årlige tilskuddsrundskrivet fra Klima- og miljødepartementet. Fylkeskommunene får overført en ramme fra Miljødirektoratet, som fylkeskommunene selv fordeler. Tilskuddsrundskrivet bygger på forskriftene for de enkelte tilskuddsordninger og eventuelle justeringer i de årlige budsjettproposisjonene. Innenfor disse overordnede rammene har fylkeskommunene en stor grad av frihet når det gjelder fordeling av midlene.

2.1.3 Oppgaver som skal overføres til fylkeskommunene fra Fylkesmannen og Miljødirektoratet

Fylkesmannens oppgaver på friluftslivsfeltet er knyttet til Skjærgårdstjenesten og statlig sikrede friluftslivsområder. Det er disse oppgavene som vil bli overført til fylkeskommunen fra 1. januar 2020, jf. blant annet Meld. St. 6 (2018-2019) "Oppgaver til nye regioner" kap. 3.5.1. I tillegg skal deler av Miljødirektoratets forvaltningsansvar for de statlig sikrede friluftslivsområdene overføres til fylkeskommunene fra samme dato.

Fylkesmannen skal fortsatt ha innsigelsesmyndighet knyttet til friluftslivsinteresser.

Oppgaver som skal overføres fra Fylkesmannen og Miljødirektoratet til fylkeskommunen fra 1. januar 2020, jf. Meld. St. 6 (2018-2019) "Oppgaver til nye regioner":

Oppgaver knyttet til forvaltningen av statlig sikrede friluftslivsområder:

- Avgjøre saker om midlertidige omdisponeringer av de sikrede områdene.
- Avgjøre saker om mindre grenseendringer, etter nærmere retningslinjer.
- Løpende veiledning av kommuner og friluftsråd i enkeltsaker, samt organisert opplæring og veiledning av kommuner og friluftsråd i form av kurs og seminarer.
- Kvalitetssjekking og ajourføring av friluftslivsmodulen av Naturbase.
- Håndtering av større deler av bygningsforvaltningen på områdene.
- Håndtering av festeforhold, sameie og rettigheter på de sikrede områdene.
- Håndheving av eiendomsretten og grunneierbeføyelser (til fots-, beite-, jakt-, fiskerett osv.). Dette kan være ulovlig bruk, nabokrenkelsler, grensetvister med mer.
- Grensegang eller kartforretning for eiendommer med usikre grenser.
- Framskaffe oversikter over tilstanden i områdene, herunder behov for tilrettelegging og opparbeiding.
- Ivareta de statlig sikrede friluftslivsområdene i jordskiftesaker.
- Ivareta de statlig sikrede friluftslivsområdene i plansaker og i nabosaker.
- Godkjenne forvaltningsplaner for de sikrede områdene.
- Gi uttalelser i saker som skal avgjøres av Miljødirektoratet.

Av listen fremkommer alle de oppgavene som fylkesmennene i dag har knyttet til forvaltning av statlig sikrede friluftslivsområder, samt de deler av Miljødirektoratets forvaltningsoppgaver for de statlig sikrede friluftslivsområdene som skal overføres til fylkeskommunene.

Veiledning og forvaltningspraksis for de ulike oppgavene vil fremkomme i Miljødirektoratets veileder om forvaltning av statlig sikrede friluftslivsområder, som vil bli revidert i henhold til endringene i regionreformen, og bli lagt frem høsten 2019.

Opplæringen av fylkeskommunene til de nye oppgavene startet i 2018, og vil bli videreført og forsterket i 2019.

Oppgaver knyttet til Skjærgårdstjenesten (alle fylkesmannens oppgaver knyttet til Skjærgårdstjenesten vil bli overført til fylkeskommunene):

- Overføre statlige midler til driftsområdene i Skjærgårdstjenesten, og følge opp bruk og rapportering av disse midlene.
- Bidra i ulike opplærings- og kompetansehevende tiltak.

Staten bidrar med finansiering av om lag halvparten av kostnaden til Skjærgårdstjenesten. Den andre halvparten finansieres av kommuner, fylkeskommuner og friluftsråd. Hoveddelen av statens bidrag fordeles i dag av fylkesmennene til driftsområdene i Skjærgårdstjenesten. Beløpet til de enkelte driftsområdene blir konkretisert i de årlige budsjettproposisjonene, og overføres fra Miljødirektoratet til de aktuelle fylkesmenn. Fra 2020 vil overføringene av midler til driftsområdene bli utført av fylkeskommunene, og Miljødirektoratet vil overføre midlene til de aktuelle fylkeskommunene. Dette vil fremkomme av budsjettproposisjonen. I 2019 utgjorde den samlede statlige overføringen til driftsområdene i Skjærgårdstjenesten 23 mill. kroner.

I utkastet til forskrift er dagens inndeling av driftsområder beholdt, selv om disse for noen områder ikke vil harmonere helt med ny inndeling av fylkeskommunene. Der det er overlapp mellom to fylkeskommuner, foreslås det i utkast til forskrift at en av de aktuelle fylkeskommunene skal forestå tildeling av de statlig midler til driftsområdene. Dette gjelder konkret at Viken fylkeskommune tildeler midlene til driftsområde Indre Oslofjord, som også omfatter Oslo. Videre gjelder det Vestkystparken driftsområde, der det foreslås at Vestland fylkeskommune tildeler de statlige midlene til dette driftsområdet, som også omfatter Rogaland. Videre vil Vestfold og Telemark fylkeskommune driftsområde gi midler til driftsområde Ytre Oslofjord Vest, som også omfatter litt av Buskerud/Viken.

2.1.4 Endringer i forskrift om tilskudd til tiltak i statlig sikrede friluftslivsområder

Som følge av overføringen av oppgaver fra fylkesmannen til fylkeskommunen er det også nødvendig å gjøre tilpasninger i forskrift 25. november 2014 om tilskudd til tiltak i statlig sikrede friluftslivsområder § 3 fjerde ledd. Fjerde ledd lyder slik i dag:

"Tilskuddet kan bare gis der tiltaket inngår i en gjeldende og godkjent forvaltningsplan knyttet til tilrettelegging av statlig sikret friluftslivsområde. Fylkesmannen godkjenner forvaltningsplanen. Fylkeskommunen kan stille vilkår for gjennomføring av tiltaket."

Det vil ikke lenger være fylkesmannen, men fylkeskommunen som skal godkjenne forvaltningsplanen. Departementet foreslår at setningen om hvem som godkjenner forvaltningsplanen utgår, idet dette uansett vil fremgå av den nye forskriften om fylkeskommunenes oppgaver. Departementet foreslår i tillegg en språklig klargjøring av bestemmelsen. Endringsforslaget er inntatt i pkt. 4.3. nedenfor.

2.2 Endringer i kompetansen til å instruere og tildele oppgaver til fylkeskommunen

Den foreslåtte forskriften om fylkeskommunens oppgaver på friluftsområdet, jf. punkt 2.1 foran, vil fastsettes med hjemmel i frilufsloven § 22 andre ledd tredje setning, som lyder: "Departementet kan tillegge fylkeskommunen ansvaret for nærmere bestemte oppgaver for å fremme og tilrettelegge for friluftslivet".

Hvem som skal tildele oppgaver til kommunesektoren er et prinsipielt spørsmål. Kommunene og fylkeskommunene er selvstendige forvaltningsnivåer, og ikke hierarkisk underordnet departementet som overordnet organ. Dette medfører at kommunene og fylkeskommunene ikke kan instrueres eller delegeres oppgaver, uten hjemmel i lov. Som utslag av dette skal kommunene og fylkeskommunene som utgangspunktet få sine oppgaver tildelt gjennom lovvedtak fra Stortinget.

Dersom oppgavene til fylkeskommunen på friluftslivsfeltet skal fastsettes direkte i frilufsloven, vil lovteksten få et detaljnivå som etter departementets syn er lite hensiktsmessig og som heller ikke harmonerer med loven for øvrig. I tillegg vil en slik lovbestemmelse gi lite fleksibilitet ved eventuell senere organisatoriske endringer og endringer i oppgavefordelingen mellom kommune, fylkeskommune og fylkesmann. Departementet mener derfor at oppgavene bør fremkomme av forskrift, ikke av lov. Departementet foreslår imidlertid at kompetansen til å tillegge fylkeskommunen oppgaver flyttes fra departementet til Kongen. Dette innebærer at frilufsloven § 22 andre ledd, tredje setning "Departementet kan tillegge fylkeskommunen ansvaret for nærmere bestemte oppgaver for å fremme og tilrettelegge for friluftslivet" endres ved at "Departementet" byttes ut med "Kongen".

I frilufsloven § 22 andre ledd, andre setning heter det at fylkeskommunen "skal etter nærmere retningslinjer fra departementet medvirke i saksbehandlingen i saker som behandles av et statlig organ". Formuleringen indikerer at statlige myndigheter kan instruere fylkeskommunene. Juridisk bindende retningslinjer til fylkeskommunene om gjennomføring av oppgaver på friluftslivsfeltet, bør fremkomme av lov eller forskrift og bør derfor fastsettes direkte i forskriften om fylkeskommunens oppgaver. Slik § 22 andre ledd, andre setning er formulert, kan den fremstå som en forpliktelse for fylkeskommunen til å følge veiledende, ikke-bindende retningslinjer. Dette er verken riktig eller heldig. Klima- og miljødepartementet kan ikke se at § 22 andre ledd andre setning har noen berettiget funksjon, og foreslår derfor at bestemmelsen utgår.

Som konsekvens vil bestemmelsen i § 22 andre ledd tredje setning om tildeling av oppgaver til fylkeskommunen, blir ny andre setning i andre ledd.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser

Det utarbeides så vidt departementet har oversikt over, forholdsvis få kommunale forskrifter etter frilufsloven. Endringene i frilufsloven vil derfor ha liten økonomisk og administrativ effekt. I den grad de vil ha effekt, vil det være i form av raskere ferdigstillelse av kommunale ferdselsregler og mindre arbeid for fylkesmennene.

De økonomiske og administrative konsekvensene av å overføre oppgaver til fylkeskommunene er beskrevet på generelt plan i kap. 13 i Prop. 84 S (2016–2017) "Ny inndeling av regionalt folkevalt nivå" og kap. 18 i Meld. St. 6 (2018-2019) "Oppgaver til nye regioner." Det fremgår her at flytting av oppgaver mellom forvaltningsnivåene skal følge det finansielle ansvarsprinsippet. Dette innebærer at de økonomiske ressurser fylkesmannen og direktoratet bruker på de aktuelle oppgavene på friluftslivsfeltet i dag, vil rammeoverføres fra direktoratet og fylkesmennene til de respektive fylkeskommunene. Det er beregnet at Miljødirektoratet og fylkesmennene samlet bruker ca. 2,7 årsverk på oppgavene nevnt over. Overføring av tilsvarende ressurser til de enkelte fylkeskommuner vil skje i budsjettproposisjonen for 2020. Hvor mye ressurser den enkelte fylkeskommune får overført, vil bli konkretisert i kommuneproposisjonen, ut fra beregnet arbeidsmengde i de ulike fylker.

I 2019 utgjør det samlede beløpet for statens bidrag til Skjærgårdstjenesten som fylkesmennene fordeler 23,0 mill. kroner. Det er disse midlene som fylkeskommunene skal fordele til driftsområdene i Skjærgårdstjenesten fra 2020.

4. Lov- og forskriftsforslag

4.1 Endringer i frilufsloven

I frilufsloven foreslås følgende endringer:

§ 2 andre ledd skal lyde:

Det samme gjelder ferdsel med ride- eller kløvhest, kjelke, tråsykkel eller liknende på veg eller sti i utmark og over alt i utmark på fjellet, såfremt ikke kommunen med samtykke av eieren eller brukeren har forbudt slik ferdsel på nærmere angitte *strekninger*.

§ 3a andre ledd skal lyde:

Kommunen kan, etter samtykke fra eier eller bruker av eiendommen, gi forskrift om å forby ferdsel som er tillatt etter første *ledd*.

§ 15 skal lyde:

Til regulering av ferdselen på område hvor utfarten er stor, kan kommunen med samtykke av eieren eller brukeren fastsette atferdsregler som enhver som ferdes på området plikter å følge. Reglene skal særlig ta sikte på å opprettholde ro og orden, verne dyre- og plantelivet og fremme helsetiltak og sanitære *forhold*.

§ 16 andre ledd skal lyde:

Sperring fastsettes for et bestemt tidsrom, ikke over 5 år om *gangen*.

§ 22 andre ledd skal lyde:

Kommunen, fylkeskommunen og fylkesmannen skal arbeide for å fremme friluftsmål innen sitt *område*. *Kongen* kan tillegge fylkeskommunen ansvaret for nærmere bestemte oppgaver for å fremme og tilrettelegge for friluftslivet.

§ 24 femte ledd skal lyde:

Kommunens vedtak etter §§ 2 annet ledd, 3 tredje ledd, 3 a annet ledd, 15 og 16 kan bringes inn for departementet av eieren eller brukeren av den grunn vedtaket gjelder, av den kommune hvor grunnen ligger, av annen kommune som er interessert i at retten til ferdsel ikke innskrenkes på denne måte, av fylkeskommunen eller av et interessert friluftslag.

4.2 Forslag til forskrift om fylkeskommunenes oppgaver på friluftslivsområdet

Forskrift om fylkeskommunenes oppgaver innenfor friluftsliv

Fastsatt ved kgl. res. xx.xx 2019 med hjemmel i friluftsloven §§ 22 jf. 23.

§ 1. *Formålet med forskriften*

Formålet med forskriften er å beskrive fylkeskommunenes hovedoppgaver på friluftslivsområdet, herunder fylkeskommunenes forvaltningsansvar for statlig sikrede friluftslivsområder i fylket.

§ 2. *Stimulering til friluftsliv og ivaretagelse og utvikling av arealer for friluftsliv*

Fylkeskommunene skal gjennom egne tiltak, fordeling av statlige tilskuddsmidler og deltakelse i statlige prosjekter bidra til å ivareta og utvikle arealer og anlegg for friluftsliv og stimulere befolkningen til å utøve friluftsliv.

Fylkeskommunene skal bidra til å informere befolkningen om allemannsretten, og de rettigheter og plikter som følger av denne.

§ 3. *Skjærgårdstjenesten*

Fylkeskommunene skal utbetale statlig driftstilskudd til driftsområdene i Skjærgårdstjenesten, og følge opp Skjærgårdstjenestens bruk og rapportering på midlene. Den økonomiske rammen til de enkelte driftsområdene fastsettes gjennom Stortingets årlige budsjettvedtak.

Midlene til de ulike driftsområdene fordeles og følges opp av følgende fylkeskommuner:

- a) Viken fylkeskommune: Driftsområde Ytre Oslofjord øst, driftsområde Indre Oslofjord
- b) Vestfold og Telemark fylkeskommune: Driftsområde Ytre Oslofjord Vest, Telemark driftsområde
- c) Agder fylkeskommune: Driftsområdene i Agder
- d) Vestland fylkeskommune: Vestkystparken driftsområde
- f) Møre og Romsdal fylkeskommune: Møre og Romsdal driftsområde

Ved eventuell opprettelse av nye driftsområder av Skjærgårdstjenesten vil den fylkeskommunen som driftsområdet ligger i, forestå fylkeskommunens oppfølgingsoppgaver overfor driftsområdet.

Fylkeskommunen skal bistå Miljødirektoratet i arbeidet med kompetansebygging i driftsområdene.

§ 4. Statlig sikrede friluftslivsområder

Fylkeskommunene skal vurdere og uttale seg til Miljødirektoratet om søknader fra kommuner og interkommunale friluftsråd om statlig sikring av nye områder for friluftsliv.

Fylkeskommunene skal følge opp kommunenes og friluftsrådenes drifts- og tilsynsansvar i de statlig sikrede friluftslivsområdene.

Fylkeskommunen skal ivareta forvaltningsansvaret for de statlig sikrede friluftslivsområdene i fylket gjennom følgende oppgaver:

- a) avgjøre søknader om midlertidige omdisponeringer av de sikrede områdene
- b) avgjøre saker om mindre grenseendringer
- c) gi løpende veiledning til kommuner og friluftsråd i enkeltsaker, samt organisere opplæring og veiledning av kommuner og friluftsråd i form av kurs og seminarer
- d) kvalitetssikre og ajourføre friluftslivsmodulen i Naturbase
- e) ivareta statens ansvar for bygningsforvaltningen der dette unntaksvis ikke faller inn under det lokale forvaltningsnivåets drifts- og tilsynsansvar
- f) ivareta statens ansvar for festeforhold, sameie og rettigheter på de sikrede områdene
- g) håndheve statens eiendomsrett og grunneierbeføyelser (tilflotts-, beite-, jakt-, fiskerett osv.)
- h) representere staten ved kartforretning for eiendommer med usikre grenser
- i) representere staten i jordskiftesaker
- j) ivareta statens interesser i plansaker og som nabo
- k) framskaffe oversikter over tilstanden i de sikrede områdene, herunder behov for tilrettelegging og opparbeiding
- l) godkjenne forvaltningsplaner for de sikrede områdene, og bidra til at slike blir utarbeidet
- m) uttale seg i saker som skal avgjøres av Miljødirektoratet

§ 5. Fordeling av statlige tilskuddsmidler til friluftsliv

Fylkeskommunene skal fordele statlige tilskuddsmidler til friluftslivsaktivitet og til opparbeiding og tilrettelegging av statlig sikrede friluftslivsområder, og følge opp og kontrollere rapporteringer for bruk av midlene. For fordelingen gjelder forskrift 25. november 2014 nr. 1532 om tilskudd til friluftslivsaktivitet og forskrift 25. november 2014 nr. 1538 om tilskudd til tiltak i statlig sikrede friluftslivsområder, samt føringer og kriterier gitt i Klima- og miljødepartementets årlige rundskriv for tilskuddsordningene innenfor miljøområdet.

§ 6. Plan- og bygningsloven

Fylkeskommunene skal ivareta friluftslivsinteresser i alle plansaker etter plan- og bygningsloven, og vurdere innsigelse til planer som kommer i konflikt med friluftslivsområder som er vurdert å ha nasjonal eller vesentlig regional betydning.

§ 7. Regionale planer

Fylkeskommunen kan initiere og utarbeide regionale planer om temaer som omhandler friluftsliv, eller i vesentlig grad berører friluftsliv. Planene kan omfatte et eller flere fylker.

§ 8. Veiledning og kompetanseoppbygging

Fylkeskommunene skal støtte opp under kommunenes arbeid innenfor friluftsliv og veilede og bidra til å bygge opp kompetanse i kommunene på friluftslivsfeltet, herunder om hvordan friluftslivsinteresser kan ivaretas i plansaker etter plan- og bygningsloven.

§ 9. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft xx. xx xxxxx.

4.3 Forslag til endringer i forskrift 25. november 2014 om tilskudd til tiltak i statlig sikrede friluftslivsområder § 3 fjerde ledd

Forskrift 25. november 2014 om tilskudd til tiltak i statlig sikrede friluftslivsområder § 3 fjerde ledd skal lyde:

"Tilskuddet kan bare gis der tiltaket *er i tråd med gjeldende og godkjent forvaltningsplan for det statlig sikrede friluftslivsområdet*. Fylkeskommunen kan stille vilkår for gjennomføring av tiltaket."